

Responde primo tuo. si autem sit manus tua super os
tuum. ne capiaris in verbo indisciplinato a confundar.

Quartum punctum.

Rebras quae erit effectus tue locutonis. nam quodam ab
incho videlicet bona quam malum effectum habebit. Queritur
non solum principium sed etiam finem effectum regnare debes
Vnde **P**aphilus dicit. Principium finis spectat prudentia
reverendi. Finis principium haec omne docet. Verbi principium
finis; circumspecte ubi. Ut melius possis premeditare loquuntur.
Si autem verbum quod dicere vel dubium appareat utrum
nam efficiuntur habitus sit. an non silere debet potius quam dis-
cere. Nam dixit Petrus alfonso quod fuerit optimus philosophus.
Si dicere metuas unde peniteas. Nam est melius non
quam sic sapiens enim magis expediret tacere per se. quam loqui
contra se. quam paucos vel neminem tacendo multos loquendo
circumventos vidimus. Quod pulchre voluit quod ait. Sicut
ta uisse nocet. nocet enim sepe loquuntur. Verba enim sagittis
sunt quae silla facile emituntur difficile retrahuntur.
Quare dicit consuevit Euolat emissum irrelocabile verbum.
Hoc vult Aristoteles. Quod semel dictum est amplius resumim non potest. Ergo in dubiis melius est tacere quam
dicere. si etiam dubiis melius est non facere quam facere. ut ait tullius dicitur. Bene precepit quod vetat agere
quod dubites equum an iniquum sit. Euntas enim per se uocet dubitatem at significatorem continet iniurie. et ait
dixit. Si quod dubites ne feceris. Certo omne iudicium
quod dubitatum fuerit fugito. Ad intelligentiam expositorum in huius dictis quae multa notari possent. Sed ista
quae puncta sunt possita breuitatis causa tibi sufficiant.

Sequitur de quid loqueris.

Predictis notatis diligenterque cognitis super hac
dictio quae sequitur videlicet aliquis expositoris causa super
hac dictio quid. et habet deinceps puncta.

Primum punctum de quid loqueris.

Responde de te in primis utrum vero vel falsum. Ait
enim Iesus syracusae. Ante oia opera tua verum.

precedat tē. a ante oīm actūm cōfiliū stable. Sup
om̄ia em̄ veritas est colenda q̄ sola deo hoīes p̄xios
facit cū ipse d̄e9 v̄itas fit. ipsomet hoc testātē cū dix̄
Ego sum via v̄itas a vita. Si ḡ loq̄ debreas veritatē
om̄i mō dicas. mēdaciō doloso penit̄ fugato. vñ p̄
pheta. Os iusti meditabi² sapiētiā. a lingua ei⁹ lo-
quet² iudicāu. veritatē vel finiam verā. vñ Salo. in
ecclesiastico. Poti⁹ diligēd⁹ est fur. q̄ assidu⁹ in mēda-
cio. Et ati⁹ dixit. Acq̄esce veritati siue a te p̄ plate. siue
tibi oblate. Et etiā cassi odo⁹ Pessima cōfuetudo ē
despicere veritatē purā. in q̄ nichil imisceat² falsitatis.
Nā ut idē ait. Ponū est v̄erū si nō aliqd ibi imisceat²
aduersū. Idē intelligo eccl̄ de simplici v̄itāte. Ait em̄
Sene. Odo ei⁹ q̄ veritati op̄am dat. in cōposita a sim-
plex eē debz. Ita ḡ veritatē loq̄ debes. ut d̄cm tuū ha-
beat p̄od⁹ iurisfirādi. a nichil int̄fit int̄ tuā simplic-
ē assertiōnē a iurisfirādi. Nā ut ait Sene. Dicū q̄
nō habz fine iurefirādo p̄od⁹ ei⁹ q̄ iurisfirādi p̄od⁹
vile ē. Et itez idē dic̄ in li. de forma honeste vite. ni-
chil tibi int̄fit. an affirmes an iures. de religiōe a fi-
de scias agi v̄bicūq̄ de veritate tracta². Nā etiū iure
firādo d̄e9 nō inuoca². a inuocat⁹ nō fit testis tñ nō
trāseas v̄itatē. nec iusticie trāfilias legē. q̄ si aliqñ
cogatis v̄ti mēbaciō. v̄tere nō ad falsitatē sed ad ve-
ri custodiā. Et si c̄tigerit fidelitatē mēdaciō redimē
nō mētier sed poti⁹ excusaber. q̄ ibi honesta cā est
iust⁹ āt secreta nō p̄dit. tacēda ei tacet. loq̄ndā loq̄
Atq̄ illa pax ē secreta tranq̄llitas. v̄itatē ḡ purā di-
cas a simplicē. a dēu roga ut v̄ba mēdaciō lōge a te
faciat. Nā a Salomon rogauit dēu dicēs. rogaui te
dēne ne deneges michi anq̄ moriar. vanitatē a v̄ba
mēdaciō lōge fac a me. mēdicitatē a diuidas ne debe-
ris michi. ne apulſus egestate furer a piurē nomē
dei mei. Et sic nō dēs loq̄ nisi v̄itatē ita nec facē. Dix̄
em̄ btūs Pauli ep̄la. ij. ad corin. Nō ei possum⁹ ad
uersus veritatē loq̄ sed pro veritate. a talē veritate;

a iii.

dicas que tibi credatur. **A**lioquin pro medacio repus ta sicut ecouerso. vice veri obtinet quod falso credi. **E**t ideo dixi supra dolosum medacum penitus fugato non enim est iudicandum medax quod dicit falsum quod putat vero. **Q**uia scriptum in ipso est non fallitur ipse falli. **E**cce contra mentem qui dicat esse vero quod putat falsum: nec est liber a medacio quod ore nescies verum loqui. scies autem veritatem mes titur. ut beatissimus Augustinus dicit. **V**nus mes tria verbis medax est a pestifera. ut testa esopius Omnes genitores pestis superat mes dissimilata verbis: quod quidem peste multum labo rant dignitatem cupiditatem quod preclarum dicit salutem. Ambicio multos mortales falsos vivere coagit: alios clausum in pectora: iudicium in lingua promptum habere.

Seundus punctus.

Veriores quod dicere vides: utrum sit utile graue et profitabile. aut sit vanum inane. Verba civilitatis virtuosa et profitabilia sunt dicere debemus in manu vero permittentes filere. **A**it enim seneca de forma honeste vite homo quoque tuus non sit inanius sed aut soleatus aut doceatus aut pauperrimus aut moneatus. **E**t paulus in epistola ad thymotheum. **D**ixit profana et vaniloquia evita.

Tercius punctus.

Equias an dicas quod rationabile sit: an irrationaliter rationabilis verba sunt dicenda. Irrationaliter vero sit tacenda. **N**am quod ratione caret non potest esse diuturnum quod enim rationem secundum portat totum mundum vincit. **V**nus scriptus est. Si vis vincere totum mundum te subice rationi. Ratione enim munera est adolescentia: etiam dicit qui fuerit. **H**unc adhibita ratione certus quod optimus sit: neglecta vero multis implicatur erroribus.

Quartus punctus.

Equias rationes dicas quod asperguntur dulces: aut quod molles dulces sunt suave. dulcia enim verba sunt preferenda. Contraria vero tacenda et penitus obmittenda. **D**ixit enim iesus syndactylus. Tybie et psalterium suauem faciunt melodiam super utramque autem lingua suavis. **E**t iterum idem dixit. **V**erbum dulce multiplicat amicos et mitigat inimicos. **V**nus et dicit qui fuerit. **S**ilvia tenet leporum sapientis lingua

Leporem. Et pamphil⁹. Excitat a nutrit facūdia dul
cis amore. Mollia etiā verba nō dura dicēda sunt
Ait em̄ salomō mollis sermo stāgit irā. Fmo q̄z dus
rus fuscitat furorē. Hoc idē tulli⁹ p̄clare di. Nō fac
le dictū est: q̄ topere cīiat aios comitas: affabilitis
tas q̄ sermonis. C Quint⁹ punct⁹.

R Eqras an dicas qd pulcz a honestū an turpe
v̄l matū. nā pulcra a honesta verba dicēda sūt
turpib⁹ a malis dimissis. ait eī btūs Paul⁹ in ep̄la
p̄ma ad corin. Nolite seduci corrūpunt bonos mo
res colloq̄a mala. a alibi idē dixit in ep̄la ad ephesi
os. Ois Fmo mal⁹ de ore vestro nō p̄cedat. Et iter⁹ i
eāde ep̄la subdit turpitudo aut stultiloqu⁹ a scurrili
tas q̄ ad r̄ v̄ nō p̄tinet nō nomi⁹ in vobis sicut dec̄; sā
ctos. Et sene. dixit de formula honeste vite. A v̄bis
q̄ turpib⁹ abstinet q̄ licetia eoz iprudētiā nutrit
Et salomō dixit. Hō assuet⁹ in v̄bis iproperij n̄ eru
die⁹ cūctis diebz vite sue: h̄ sp̄ in grā sale fit cōditus
Ait em̄ btūs paul⁹ in ep̄la ad coloçses. Sermo v̄o
sp̄ in grā sale fit cōdit⁹ ut sciatis quō oporteat v̄mis
cuip̄ respondere. C Sext⁹ punct⁹.

R Eqras ne qd dicas obscurū v̄l abiguū. S; dicē
debes claq̄ a aptū. Dicit eī lex. Richil interest
neget q̄s aut taceat an obscure r̄ndeat q̄ntū ad hoc
ut incertū dimittat interrogantē. Scriptū est ei sācti⁹
est mutū eē q̄s nemo intelligat dicere. Hic ē ut ne
mo sophistice loq̄ dēat Fmo ei sophistic⁹ obscur⁹ ē a
deceptor⁹. Ait ei iesus sydēc q̄ sophistic⁹ loq̄' obvib⁹
esta oī re defraudabi⁹ nō eī data est illi a deo gratia.

R Eqras ne qd iniuriosū v̄l facias. Scriptū est ei ml̄
tis iniuria⁹ qui v̄m facit iniuria⁹. Vñ Iesus sydēc d.
Om̄ies iniurie pximi ne memineris a nichil agas in
operib⁹ iniurie. Vñ Cassiodor⁹. Iniuria⁹ v̄m⁹ cōpas
go totā cōvertit. a etiā Paulus in ep̄la ad coloç
ses ait. Qui em̄ iniuria⁹ facit accipiet q̄s iniq̄ gesit

Et Seneca in epistol. Ab alio expecta qd alteri feceris a hoc in alio de qlibet iniuria a cōtumetia a maxime de illa qd fit sub similitudine boni. Ait enī Tulli⁹. Nulla maior aut capitatio est iniuria qd eoz qd tūc cū maxime fallūt. id agūt ut boni viri eē videā. In iniuria nāqz a cōtumetia tā pessime sūt ut nō solū cuiatibz singularit no cēat. Sed a etiā ciuitatibz a regnis que pp̄ terea destrictōe; a mutatōe; patiā². Nā ut ait Iesuſ sydrac. Regnū a gēte in gēte: trāffert pp̄ter iniustias iniurias a cōtumetias. Et nō solū a dicēdo v̄l facēdo alteri iniuriā. Cohibere te debes atqz cessare. Sz etiā alteri volenti dicēv̄l facere iniuriā obstat dēs si cōmode potes. Ait ei Tulli⁹ in li. de officiis p̄p̄. Duo sūt iniusticie ḡnū eoz qd inferūt in iniuriā. Alter⁹ eoz qd ab his qb̄ḡ infer⁹ si possūt nō pp̄lant iniuriaz. Et tñ est viaū qd nō obstat iniuriāt si p̄t: qd si paretes aut patriā aut aicos deserāt. Si cōmodo p̄nt dixi qd ea demū fieri posse dicū²: qd cōmodo fieri p̄nt ut lex nrā dixit. Si āt ali⁹ tibi iniuriā dixerit: tacere dēs. Nā ut ait augustin⁹ in li. de sumo bono. Glorioſi⁹ tacēda est iniuriā fugē qd r̄ndēdo supērare.

Octauo puncto

Requiras ne quid irrisoriū dicas neqz de amicis neqz de qlibet alio. Scriptū est ei. Amico nec ioco ludere qd hiceat. Et itez. Bon⁹ amic⁹ Iesuſ ḡn⁹ irasci² imimic⁹ āt pp̄ter derisiōes de se factas tecū cito ad v̄ba puenerit aut v̄bera: cuilibz āt irrisio de se facta displicet. Irrisio facit ut amor int̄ eos minuit². Et sc̄z regulā amoris. Si amor minua² cito deficit a raro cōualeſcit. Et certo pp̄t irrisiōes factas cito disceret² tibi qd nolles audire. Nā dixit salomō. Qui temē manifestat vicia sua int̄ pestiue audiet crimia. Et Mercial dixit. Dridēs alios nō inderisus abibis. Et itez idē. Si rides atiū vel si rideris vtrūqz culpa ē in aure pri⁹ turpe seqns vero magis. Reqras ne qd dolosum dicas neqz sedicioſum. Dixit enī propheta.

Disperdat dñs vniuersa labia dolosa a lingua ma-
tiloquā. Et idē preclare querit. Quid detur aut ap-
pona ad linguā dolosam. Et rñdet vbo terribili. da-
būtur acute sagitte potētis dei cū carbonibz desolato-
riis. Cauendū tibi sume ne aliquid sediciorū dixeris.
Nihil em est pñciosiñ in ciuitate q̄ seditio vbi se-
ditio ibi ciuiū diuīsio. Sed ut ait dñs. Omne regnū
in se diuīsū desolabī a dom⁹ sup̄ domū cadet.

Monon puncto.

Regras ne qđ supbū dicas. Nā dixit salomon.
Vbi fuerit supbia ibi a cōtumelias. vbi āt hūi-
tas ibi sapientia simul cū gla. Et Job. Si ascēderit
vsc̄ ad celos supbia a caput ei⁹ nubes tetigerit q̄si
sterquilinū in fine p̄detur. Et Iesu sydrac dixit. Odi-
bilis est corā deo a hoib⁹ supbia a execrabilē oīs mi-
q̄tas. Et itez obiurgatio a iniurie annullabūt sub-
statiā a dom⁹ q̄ nimis locuples est ānullabit⁹ sup-
bia. Et ita clare p̄ q̄ supbia facit hoiez odibilē ap̄s
oēs. a destrūtōia q̄ possid⁹ dona. Qd̄ multū egregie
testa qđā dices. Si tibi copia si sapiētia formaq̄ de-
tut. Sola supbia destruit oia si comite. Deniq̄ req̄
ras ne vbu oīosū dicas. Sēptū est nā q̄ de oī oīosō
verbo redituri sum⁹ rōez. Sit ita q̄ vbu tuū efficax
nō inane. vōnabile. dulce. suave. molle a nō duru⁹
pulcu⁹ a nō turpe. vol matū a nō obscur⁹. nō abigu⁹
nō sophisticiū nō iniuriosū nec sediciorū. nō irrisoriū
nec dolosū nō supbū nec oīosū. hoc deniq̄ trado tibi
p̄ regula generali q̄ oia facta q̄ pietate. caritatē a
verecūdiā nrām ledūt. Et ut gñalit dicam q̄ vtra bo-
nos mores fiūt; nec nos facere posse credēū ē ut lex
nrā dīc. q̄ nec ea dicere dēm⁹: Ait ei socra. Que facē-
turpe ea nec dicē honestū puto. Honestā igr sp̄ dicē
dēs nō solū int̄ extraneos h̄ ec̄ int̄ tuos nec em̄ int̄ bo-
nestis vbis int̄ fuos vti d̄. q̄ honest⁹ int̄ atios esse
desiderat. Cū in oī pte vite honestas pñcessaria est
Et certe l̄ sunt infinita exēpla sup̄ h̄ verbo q̄ ad eius

a v.

expositō em a intelligētiam dici possent. Sed hec ad
p̄ns tibi mihi dicta sufficiāt.

Cui loqndū sit habz puncta septem.

Habito tractatu sup his duab⁹ dōib⁹ q̄s a qđ. Aē
cedas ad tractandū sup hac dōe cui. Et sūt isti⁹ cō
sideratōnis puncta septem. **P**rim⁹ punctus.

Quoniam loq̄ desideras: req̄ras cui loqris vt̄ amico
vel alteri. Amico loq̄ bñ a certe potes: qđ nihil
est dulci⁹ qđ hē amicū cū q tamq̄ cū teipso loqris.
Rō tñ talia loqris de qb⁹ p̄patādis a publicādis tū
meas: si imīnic⁹ postea fieri. Ait em̄ seneca in ep̄lis.
Sic loqris cū amicis tāq̄ de⁹ audiat a sic viuas aiz
hoib⁹ tāq̄ de⁹ videat. a alii⁹. Sic hēas amicū ut n̄ ti
meas ip̄m fieri imīnicū. Vñ petr⁹ alp̄bosus D̄ropē
amicos nō pbatos p̄uidē. semel de imīnicis a mil
lesies de aicis: qđ forsan amic⁹ qñq̄ fiet imīnic⁹. Et
sic leui⁹ poterit p̄qrere dānū suū. Secretū ḡ tuū de q̄
nō vis ut scia² vñ nō potes hē s̄filiū quim reuelētis
bi soli hēas nullaq̄ manifestes. Ait ei iefus sȳdiac
Amico a imīnico noti enarrare sensū tuū. a si ē deti
ctū tuū noti denudaē. Audiet ei te a respiciet te a q̄si
defendes p̄ctm tuū s̄bredit te. Et alii⁹ ait. Qd̄ secretū
cēvis nemī dicā. a alii⁹ Vix existimes ab vno posse
celari secretū. Et alii⁹ Cōfiliū k̄ secretū tuū absēditu;
Qui in carcē tuo ē reclusū. Reuelātē vñ te i carcē suo te
net ligatū. Quare dixit. Qui s̄filiū suū retin̄ i corde
sui tūlē meli⁹ etigē. Nā tuti⁹ ē tacē qđ ut taceat alii⁹
rogare. Cōcordat seū. Si tibi p̄pi nō ip̄asti ut tacēs:
quō ab alio s̄filiū q̄ris. Si at s̄filiū secretū hē vo
lueri aicissimo fideli a pbato atq̄ secreto i dōmittas
Suadz ei salo. Multi pacifici sint tibi a s̄filiari⁹ vñ
de mille. Et catho Cōfiliū archanū tacito cōmitte soz
dati. Corpis auxiliū medico cōmitte fideli. Imīnico
at nō multū loqre nec secreta tua illi detegas. Is pul
tre doc; q̄ ait. Nec s̄fidiū secreta nec detegat. Cū q̄bz
egistis pugne dīscimia tristis. a alibi i dō. Nulla